

Baunehøj Efterskole

Væksthuset

Nr. 55
15. marts
2012

Væksthuset nr. 55.

Indholdsfortegnelse:

- 2... Indholdsfortegnelse.
- 3... Ulrik's klumme.
- 5... Morgensang.
- 6... Nyt fra skolekredsen.
- 9... Danmarksindsamling. Elevindlæg.
- 11.. Teaterugen. Elevindlæg.
- 13.. Teaterugen. Forældreindlæg.
- 15.. Skolens ansigter. Abdoulaye.
- 17.. Tema Baunehøj og fremtiden.
- 20.. Opslagstavlen

Kontakt os:

Redaktion:

Nina Bjørner

riis_bjoerner@mail.dk

Næste nummer af Væksthuset udkommer den 15. juni 2012.

Stof til dette nummer evt. vedlagt billeder i jpg, bmp eller tiff format skal være redaktionen i hænde senest den 1. juni 2012.

Fra redaktionen

Vi modtager gerne ros og ris og især indlæg til bladet!! Men max 2100 tegn!

Væksthuset udsendes til skolekredsens medlemmer og til Vennekraesens bestyrelse.

Redaktionen

Baunehøj Efterskole

Runegårds Allé 30

3630 Jægerspris

Tlf: 47 53 00 23

be@baunehoej.dk

www.baunehoej.dk

Vennekræsen

Formand: Rune Højlund

Mosekæret 9

2880 Bagsværd

Tlf.: 50 55 30 10

Rune.hoejlund@gmail.com

Skolebestyrelsen:

Formand: Povl Asserhøj

Nøglegårdsvænge 29,

3540 Lynge

Tlf: 45 81 05 02

asserhoj@mail.com

Skolekredsen:

Formand:

Lars Bergstrand-Poulsen

Kløvereng 15

2950 Vedbæk

Tlf: 45 66 10 43

bergstrand@os.dk

Ulriks klumme

Lad os antage at efterskolen har et særligt socialt ansvar. Ikke fordi skoleformen modtager xxmia kroner om året og man derfor med rette kunne forvente at vi bidrager til at løse væsentlige samfundsmæssige opgaver. Heller ikke fordi vi er bedre end andre skoleformer til at løfte elever med et eller andet svagt punkt. Og slet ikke fordi vi skal underkaste os den politiske mainstreams tilbøjelighed til at underordne al skolevirksomhed under den såkaldte 95 % målsætning, der går ud på at alle (eller 95 %) unge skal gennemføre en ungdomsuddannelse. For hvis efterskolen har et særligt socialt ansvar, så er det fordi efterskolen er en fri skole og dermed en skoleform der kan gå i mod strømmen og give plads til dem, der af en eller anden grund ikke kan eller vil indordne sig i en stadig mere uniformeret kultur.

Hvordan skulle vi da løfte den særlige opgave? For det første ved at kæmpe for, at alle borgere i dette land uanset økonomisk formåen, får muligheden for at sende deres børn på efterskole. Det er dybest mærkværdigt at prioriteringen af midlerne til en skoleform, der er så populær både i befolkningen og blandt alle Folketingets partier, ikke i højere grad sigter i mod at gøre den tilgængelig for alle. Det skriver jeg ikke for midt i en kri-

setid at kalde på flere penge – vi klarer det jo foreløbigt fint nok på Baunehøj, vi har ventelister og en fornuftig økonomi – men fordi vi oplever at forældre vælger skolen fra, fordi de ikke overkommer forældrebetalingen. Dermed bliver kriterierne for forældre for at sende børnene på efterskole ikke kun "har mit barn brug for det?" og "har mit barn lyst til det?", men også "har vi (jeg) råd til det?". For os bliver konsekvensen, at vi både mister nogle meget motiverede elever, men også mister muligheden for at arbejde med nogle af de unge mennesker, der har allermost brug for os. Det er ikke alene ærgerligt for os og dem – det er en dårlig prioritering af samfundets midler.

For det andet løfter hver efterskole – og hver frie grundskole – sit særlige sociale ansvar ved at besinde sig på sin egenart og ved at turde være anderledes. For kun ved at den enkelte skole tør være og stå ved sig selv, kommer efterskolen i sin helhed til at kunne tilbyde muligheder for alle elever. Det er vigtigt at der findes idrætsefterskoler, så de elever med en stærk tilknytning til en sport eller idrætsgren ikke skal tvinges til at vælge mellem skolen og sporten. Det er vigtigt at der findes musik og performanceefterskoler, så de elever med et særligt talent kan blive ud-

fordret på et højt niveau. Og det er vigtigt at der findes skoler som vores, hvor unge mennesker kan udfolde sig, der tør lade sig udfordre på deres egen ungdomskulturelle identitet, på deres ideologiske og religiøse ståsted og på hvem de egentlig er og hvilken hylde i samfundet de hører til på.

Så lad os til slut antage at Baunehøj Efterskole har et særligt socialt ansvar. Det ville i givet fald være at optage elever og rekruttere medarbejdere fra de mange forskellige etnisk, økonomisk, uddannelsesmæssigt, geografisk, ideologisk og religiøst baserede kulturer som den danske kultur er sammensat af. Og det ville være at fastholde og videreudvikle den særlige baunehøjske udgave af fænomenet efterskole, der gør mødet mellem væsensforskellige mennesker og kulturer til mere end blot en funktionel forudsætning – det ville være at insistere på at dette møde er selve kernen i et skoleår på Baunehøj.

Ulrik Goos Iversen

Morgensang

Elevindlæg

Morgensang 1/2/12

Godmorgen, vi skal starte med at synge Line-danser. Lige fra starten har jeg altid vidst at jeg da skulle snakke om Grønland, og at jeg er kvartgrønlander. Lige indtil december hvor noget helt andet slog mig. Det slog mig, hvor lykkelig jeg var, og hvor godt jeg havde det. Og jeg vil derfor tale om noget Ulrik lidt tog hul på i sidste uge, nemlig lykke og ulykke. Men først vil jeg læse en lille historie op, fra Bogen Dæmonernes hvisken, bind 1 af historien om Mira.

"Der var engang en konge og en dronning, der så gerne have et barn, men først efter mange år lykkedes det endelig for dem at få en datter. Forældrene var naturligvis meget glade, og de ville gøre alt for, at prinsessen skulle blive lykkelig. Den lille pige voksede derfor op uden at mangle hverken det ene eller det andet, men da hun nåede til skelsår og alder, brød hun en dag ud i gråd ved tanken om, at den muntre sommer før eller siden måtte vige for den barske vinter. Hun hulkede hjerteskræende i dagevis, og hendes forældre led ved at være vidne til hendes sorg. Derfor sendte de bud efter den dygtigste mager i hele riget. Da mageren kom, sagde de "kan du udøve din kunst så sommerens glæde aldrig vil forsvinde fra vores datters hjerte?" Trolldmanden tænkte sig om og sagde så: "At beherske årstidernes skiften ligger uden for min magiske formåen." Ved disse ord græd prinsessen endnu mere ynkeligt, og forældrene faldt på knæ foran den vise mand. "Vi kan ikke bære at høre på vores datters gråd. Vi ønsker, at hun for altid skal være fri for lidelse. Hvis du ikke kan ændre på årstidernes gang, kender du så ikke en trolddom, der kan beskytte hendes hjerte?"

"Det gør jeg," sagde trolldmanden efter igen at have tænkt sig om. "giv mig hundrede guldstykker, så skal jeg skabe et hjerte til prinsessen, som ingen lidelse kan trænge igennem." Begeistrede for trolldmandens tilbud gav kongen og dronningen ham de hundrede guldstykker, og snart efter var prinsessens sorg væk." Nu gik der nogle år, hvor alt var såre godt, og snart blev det tiden, hvor prinsessen skulle finde sig en mand, der kunne overtage kongeriget sammen med hende, når de gamle faldt bort. Men, ach, prinsessen

var helt ligeglad, om det blev den ene eller den anden! Og det gamle kongepar blev mere og mere bekymret. Hvorfor ville prinsessen ikke vælge mellem de prægtige unge mænd? Til sidst sendte de atter bud efter mageren. Da de nu forklarede ham, at prinsessen slet ikke viste noget interesse for et blive gift, sagde han, at han desværre ikke kunne hjælpe dem denne gang. Havde man én gang fået skiftet sit hjerte ud med et hjerte, som ingen lidelse kunne føle, kunne man heller ikke elske, sagde han og forlod igen det kongelige slot. Så prinsessen måtte leve ligeglad til sine dages ende uden nogensinde at mærke kærlighedens underfulde fugl flakse i hjertet."

Alle kan jo bedst lide historier som ender godt, men du kan ikke genkende lykken, hvis du ikke har mødt lidelsen. Jeg synes denne lille historie er rigtig god. For jeg har ikke altid haft det lige fantastisk, jeg blev praktisk talt udstødt i folkeskolen og havde det utroligt hårdt. Men så kommer man herop og er velkommen, og føler sig hjemme. Og man oplever kærlighed overalt, mellem venskaber, lykkeligt og ulykkeligt kærlighed. Jeg ved at uanset hvor langt nede man er i det sorteste hul, så venter solen deroppe et sted, det gælder bare om at finde den rette stige. Hvad der ikke knækker én, gør bare én meget stærkere.

"The greatest thing you'll ever learn, is just to love and be loved in return."

Og med dette citat fra filmen Moulin Rouge, skal vi synge side 297, love is all around.

Freja Andrea Pedersen

Nyt fra Skolekredsen

Generalforsamling 10. marts 2012

Formand Lars Bergstrand-Poulsen berettede om årets gang. Lars redegjorde også for medlemsforholdene, nu hvor forældre til nye elever meldes ind i skolekredsen, når der betales depositum.

Regnskabet 2011 samt budget 2012 blev godkendt.

Britta Thougard og Nina Bjørner var på valg. Britta ønskede ikke genvalg, og Nina fortsæt-

ter som væksthusrédaktør indtil videre.

Sia Maria Fjellvang og Lisa Seehuusen kom ind i skolekredsens bestyrelse.

Der var valg af 9 medlemmer til repræsentantskabet samt en suppleant.

Følgende blev valgt:

Astrid Raahede
Lisa Seehuusen
Jens Kjems

Sket på Baunehøj

Palle Holm Jensen
Birgit Velin
Thorkil Tøttrup
Kathrine Velin
Bent Bøhlers
Poul Asserhøj
Carl Holten-Andersen (suppleant)

Iversen et oplæg om Bob Dylan. Der blev ud-
delt et sanghæfte og eleverne fortolkede Bob
Dylan.

Generalforsamlingen sluttede med frokost ar-
rangeret af KokAmok.

Bent Bøhlers forsætter som revisor og
Jens Kjems som revisor suppleant

Efter generalforsamlingen holdt Ulrik Goos

Sket på Baunehøj

Sket på Baunehøj

Elevindlæg

Danmarks Indsamlingen 2012

På Baunehøj Efterskole er der fast tradition for at deltage engageret i Danmarks Indsamlingen, og i år var selvfølgelig ikke en undtagelse!

Inden jul havde vi et forløb på en uge, hvor vi blev introduceret i, hvordan det er at arbejde i en nødhjælpsorganisation. Vi havde bl.a. besøg af Læger Uden Grænser og Dansk Røde Kors, der fortalte om deres arbejde i ulandet. Vi arbejdede derefter med de forskellige organisationer, og fremlagde arbejdet for hinanden. Derudover lavede vi smykker, brændesække, julehjerter og andre spændende ting, som vi solgte til juleafslutningen, hvor pengene skulle gå til Danmarks Indsamlingen.

Da vi startede friskt op i det nye år, kastede vi os sammen med medborgerskabslærerne Ricky og Nicolaj direkte ud i et langvarigt projekt, som koncentrerede sig hundrede procent om indsamlingen. Vi besluttede os at holde en "Baunehøj-dag", hvor alt der blev vist og underholdt med, kostede penge.

Der var en støttekoncert, hesteshow, vandretteater i det fri, elev-salgning, restaurant, loppemarked og meget andet lækkert. Dagens overskud lød på en sum af 80.000 kroner. Hvilket vi var meget overraskede over. Inden "Baunehøj-dagen" havde vi været på gaden i Frederikssund og spille med skolens fantasti-

ske bands. Derudover donerede skolebestyrelsen også 7000 kroner, for en frokost og et foredrag om Bob Dylan af forstander Ulrik Goos Iversen i forbindelse med kredsens generalforsamling i marts.

I slutningen af januar havde vi besøg af et firma, der laver software til Microsofts Xbox. De havde en opgave til os: Vi skulle indtale forskellige ord, og vi ville 175 kr. for 50 minutters arbejde. Dette var vi meget glade for, for ellers havde vi "kun" lige passeret de 100.000. I alt havde vi efter de mange ugers arbejde, fået samlet 152.718 kroner ind, og endte med at komme på en samlet 2. plads af alle landets efterskoler. Desuden var det første gang at eleverne på Baunehøj Efterskole havde samlet så stort et beløb ind. Dette var en kæmpe overraskelse, men hvad der var endnu større, var, at to af skolens elever, Frederikke og Sven, blev valgt til at overrække den store check med det samlede beløb, 1.209.262 kr., for alle landets efterskoler, til det store indsamlingsshow i DR Koncerthuset den 3. februar. Ud over os to, var der otte andre elever fra skolen med inde for at overvære det store show. Det var en kæmpe oplevelse, og en stor ære at skulle repræsentere alle landets efterskoler. Udover at have været medvirkende til at samle 87.025.130 kr. ind, har hele indsamlingsforløbet har været en stor og meget lærerig udfordring, som vi vil se tilbage på med et smil på læben. Det har været en oplevelse, vi sent vil glemme!

Frederikke Laura Hoby & Sven Buster Krauch

Fra DR's Show i forbindelse med Danmarks Indsamling den 3. februar 2012. De to unge der holder checken er Baunehøjeleverne Frederikke og Sven.

Sket på Baunehøj

Danmarks Indsamlingen 2012

Sket på Baunehøj

Elevindlæg

Teaterugen

I uge 8 stod der "Teateruge" på vores skema her på Baunehøj. Forventningerne var høje, da vi vidste, at det årlige teaterstykke er en stor begivenhed her på skolen. Vi skulle i løbet af ugen arbejde os hen imod en færdig teaterforestilling, som vi kunne vise for et publikum.

Forberedelsen af teaterugen begyndte allerede i uge 6, hvor vi alle skulle til audition og fremvise et talent foran en gruppe af vores lærere og Anna Sofie, som er professionel scenograf og var med os igennem hele forløbet. Vi inddelte os derefter i grupper, som alle skulle sørge for en del af stykket. Nogle skulle sørge for kulisser, nogle stod for teknik, og så var vi en stor gruppe, ca. halvdelen af alle eleverne, som stod for selve skuespillet. Selvom det kun var halvdelen af os, som stod for skuespilsdelen, var alle med i rampelyset. Scenen var nemlig i år stillet sådan op, at der

ikke var nogen "bagscene", hvor man kunne gemme sig, når skuespillet var i gang. Alle blev nødt til at sidde ude i scenens kanter under hele stykket. Det krævede meget af os alle sammen, det var nødvendigt, at alle kunne holde sig i ro og fokusere på de ting, de skulle. Alle var også med til at optræde igennem de tre fælles korsange.

Det eneste, der lå fast fra starten, var stykkets emne "Portrætter." Det var op til os selv at skabe scener og handling i stykket. Der blev dog igangsat nogle øvelser, som skulle give os inspiration, og efterhånden fik vi i skuespillergruppen delt os i små grupper, som alle stod for en scene. Da der var meget få rammer omkring stykket, var det i starten lidt svært at se hvordan, alle vores små ideer skulle komme til at hænge sammen. Vi arbejdede fra tidlig morgen til sen aften og fik under vejledning af Bjørn og Anna Sofie skabt en del små og tilsyneladende helt usammenhængende scener. Derefter begyndte det større arbejde med at skabe sammenhæng og koreografi, og der skulle sørges for kostumer

Sket på Baunehøj

og kulisser til alle scener. Arbejdet var både sjovt og hårdt, og det resulterede heldigvis i et teaterstykke, som både elever og lærere var fuldt ud tilfredse med.

Vi havde et rigtig spændende forløb, hvor alle fik nye udfordringer, og hvor alle endte med at være en del af stykket på den ene eller anden måde. Vi arbejdede hårdt for at få stykket op at stå, og vi fornemmede, at alle tog del i det fælles ansvar, og bidrog med alt hvad de kunne. Det gav mulighed for at opdage nye styrker hos os selv og hinanden, som vi håber på at kunne bruge fremover.

Nina, Rikke og Marie

Sket på Baunehøj

Forældreindlæg

En tilskuers Indtryk - Årets teaterforestilling på Baunehøj Efterskole 2012.

Lørdag den 25. februar var vi 3 generationer taget til Baunehøj Efterskole for, at se elevernes teaterforestilling. Vi var fulde af forventninger, men havde ikke på forhånd nogen nærmere ide om tema, budskab eller genre. Årets teaterforestilling var ikke på forhånd meldt ud med titel eller referencer, så vi satte os til rette med et åbent sind.

Forestillingen blev indledt stærkt og effektivt, da livet genopstod med et skrig, fra de døde skikkelser, der lå spredt rundt på gulvet, allerede da vi ankom til teaterhallen.

Herefter blev hele forestillingens scenografi lagt fast. En række store rammer blev som en anden Berlinmur væltet omkuld, og samtlige af skolens elever, iklædt sort, stod på scenen, syngende C.V. Jørgensens lyriske linjer "Vi liv og lys.." Rammerne så tunge ud, men var lette, og blev elegant brugt som mobile skærme, til at kaste billeder, lys og video op på. Og alle eleverne blev på scenen hele forestillingen igennem, som Bjørn efterfølgende påpegede. En udfordring man i år havde arbejdet med, og som lykkedes. Det giver et kraftfuldt udtryk når mange synger, som i Kliches "Vi elsker uniformer", og det fremhæver den enkelte, når scenen skiftede til smukke solonumre og oplæsning af digte, omgivet af de mange tavse skuespillere.

Forestillingen var bygget af en række enkelt scener, der ikke umiddelbart udgjorde en traditionel fortælling. Der var tale om en række portrætter, som eleverne havde arbejdet med i ugen op til premieren. Som tilskuer fik man, som stykket skred frem, et fantastisk øjebliksbillede af hvad der optager vores unger

lige nu. Og det er en ordentlig mundfuld, kærlighed, terminsprøver, drømme, medieverden, verden i medierne, Leg, sport, frygt, længsler, livet og ikke mindst døden.

Alt sammen præsenteret i en multimedieforestilling, hvor dans, sang, musik, lys, digte, video, billeder og skuespil blev kombineret på smukkeste vis. Musikken og korsangen - Bauehøjs kulturelle kernekompetencer - var af vanlig "nakkehårsrejsende" standard. Men når korsangen blev kombineret med et knaldgodt band og super dansere, nåede det hele nye dimensioner. Fortolkningen af Gnags sangen "Vilde kaniner" gav helt ny mening til teksten, og var et af forestillingens mange højdepunkter.

Det er faktisk en kæmpe præstation, at I fik alle forestillingens medier til at fungere så godt sammen. Risikoen er meget høj, for magien bliver hurtigt brudt, hvis teknikken kører – men det kørte bare på Bauehøj den lørdag, og magien holdt hele vejen.

Med humor og oprigtighed kom vi omkring store og små spørgsmål, der kunne udlægges som: Hvem er den dumme, af dem som lever af at være dumme? Er terminsprøver også for de kreative? Hvordan har lille Peter Edderkop det på Universitetet? Kan det betale

sig at lyve på sin dating profil? Er UU vejlederne din ven? Hvorfor får man rødt kort i fodbold? Kan man bevare sin street credit når man bliver gammel? Det var gennemgående rigtig sjovt og varieret, men det blev aldrig til blot komik.

Man fornemmede hele vejen igennem en optagethed af de groteske paradokser, som verden byder på, og skulle man være kommet for langt over i det muntre hjørne, sørgede de afsluttende scener for, at alvoren blev helt åbenlys. Her gik I virkelige ud på linen og balancerede. Døden instruerede sine håndlangere i næste års "produktion" og sommerens tragiske hændelser i Norge fik en reference til Bauehøj. Cirklen blev sluttet og I fik fortjent et stående bifald.

Men netop den dystre afslutning gjorde det lidt svært, at trykke "synes godt om knappe" helt i bund og efter salmen var stemningen på kanten af "et minuts stilhed". Man blev med andre ord udfordret som tilskuer, og hvor mange måske ville have valgt en mere eksplosiv optimistisk afslutning, sendte I publikum hjem med massere af energi og glæde, men også med en række stærke indtryk til efterfølgende eftertanke.

Tom Petersen

Skolens ansigter

Kender du Abdoulaye ?

I serien om Baunehøjs ansigter er vi nået til skolens fransk og engelsklærer, Abdoulaye. Vi spørger ind til, hvilken baggrund han har, og hvordan han er havnet på Bavnehøj.

Abdoulaye fortæller at han startede i et praktikforløb på Baunehøj efterskole i marts 2010. Inden da havde han haft et vikariat på Jægerspris skole og ungdomsskole, og i den forbindelse havde han skulle finde ud af hvad en efterskole kunne tilbyde, og besøgte derfor Baunehøj. Siden juni har Abdoulaye været fast fransk og engelsklærer.

Abdoulaye fortæller, at han kommer fra Mauritanien i Vestafrika. Det er et land med et særdeles brutalt militærstyre, domineret af den arabiske befolkning i nord. Abdoulaye er medlem af en politisk gruppe, der arbejder for den undertrykte sorte befolknings rettigheder i syd. Han fortæller, at hans gruppe er udsat for vilkårlige arrestationer og sågar henrettelser uden dom. Da det bliver for hedt, flygter han derfor i nattens mørke i en kano over grænsefloden til nabolandet Senegal. Her bliver han indlogeret i en flygtningelejr, og får tildelt en FN betalt læreruddannelse.

Abdoulaye bor 5 år i Senegal, men kan ikke få lov at blive, og han beslutter sig for at prøve at komme til Frankrig. Mauritanien er tidligere fransk koloni, og fransk er stadig det officielle sprog, så Abdoulaye taler flydende fransk. Fra Senegal går turen til Malta, og herfra til Moskva! Her fortæller en toldembedsmand imidlertid Abdoulaye, at hans pas er ugyldigt. Det bliver dog forbavsende hurtigt gyldigt igen, da Abdoulaye lægger en 100 \$ seddel under bordet!.

Skolens ansigter

Fra Moskva går turen til København, og da man i EU har en aftale om at asylansøgere skal fastholdes i det land, som de først kommer til, bliver Abdoulaye arresteret i det øjeblik han kommer til Københavns lufthavn. De næste par år tilbragte Abdoulaye dels i Sandholmløjren, dels på Lolland. Da han havde status af asylansøger, måtte han ikke arbejde, men som han siger, blev han vældig god til billard. Da han så endelig får opholdstilladelse, får han så et job som lærer i Jægerspris, og derefter så på Banehøj.

Udover at undervise i fransk og engelsk, indgår Abdoulaye i den almindelige efterskole vagrutine.

Sin fritid bruger Abdoulaye helst sammen med sin kæreste, der kommer fra Polen. Hun har læst bioteknologi og arbejdet som hjerneforsker. For at kunne være mest mulig sammen med ham, er hun flyttet til København, hvor hun var så heldig, at få en Ph.d.-stilling på Københavns universitet. Sammen tager de gerne til Poznan og besøger hendes familie. Derudover nyder Abdoulaye at bo i et land, der er så forskelligt fra Mauritien. Det er et ørkenland uden årstider, så Abdoulaye går ture og nyder meget at iagttage træerne og årstidernes skiften.

På spørgsmålene om hvad I er rigtig gode til på Banehøj svarer Abdoulaye:
"Vi er gode til at høre på og tage hensyn til

den enkelte."

Og hvor er Abdoulaye så henne om 5-10 år?

Han har lært så meget om Danmark ved at arbejde på en efterskole, og føler sig meget godt tilpas her. "Forhåbentlig er jeg stadig på Banehøj".

Tema: Baunehøj og fremtiden

Baunehøj og fremtiden

I januar 2013 skal der foreligge en ny strategiplan for Baunehøj Efterskole. Arbejdet udføres af forstanderen og en arbejdsgruppe med repræsentanter for skolens medarbejdere og bestyrelser, men også skolekreds og elever skal inddrages ved seminarer og møder. Processen forberedes i disse dage, går i gang i løbet af foråret og kulminerer i efteråret.

Når man skal udvikle en strategi for de kommende 5-10 er det naturligt at gøre sig overvejelser over

- Fortiden
Hvordan var og virkede vores hidtidige strategi?
Hvad er vores værdigrundlag og hvordan er det blevet fortolket indtil nu?
- Nutiden
Hvad er vores styrker og svagheder?
Hvordan ser styrker og svagheder ud i forhold til sammenlignelige – konkurrerende – efterskoler?
- Fremtiden
Hvilke muligheder og trusler ser vi for skolen?
Hvilke ønsker har vi for skolens udvikling?

Hvis vi ser på [skolens strategi fra 2008](#) er den præget af truslen fra et udbredt politisk

ønske om at nedlægge 10. klasse. Dvs. af en generel oplevelse af at være i defensiven, og en situation hvor skolens kerneudbud – 10. klasse – skulle retfærdiggøres i forhold til den altdominerende overordnede uddannelsespolitiske dagsorden: målsætningen om at 95% af en hver årgang skulle starte på og gennemføre en ungdomsuddannelse og målsætningen om at de unge skulle hurtigst muligt gennem uddannelsessystemet for at forhindre spild af uddannelseskroner og for at fremrykke overgangen fra studie til job og dermed øge arbejdsudbuddet på arbejdsmarkedet. 95 %-målsætningen som i sig selv er en legitim dagsorden, har siden vist sig at være problematisk i sin ensidige kvantitative fokusering. Hvad hjælper det fx, at 95% gennemfører en ungdomsuddannelse, hvis konsekvensen er at uddannelsernes kvalitet forringes? Enhver der har prøvet at undervise, ved hvor meget elevernes motivation betyder og hvor lidt man som lærer kan stille op over for elever, der ikke kan eller vil magte niveauet. Og fokuseringen på at få de unge hurtigere gennem uddannelserne har haft den bagside at flere oplever deres uddannelse som mere overfladisk og mindre grundig. I forhold til 10. klasse og i sær efterskolernes 10. klasseudbud er det da også siden blevet dokumenteret, at de bidrager til højere gennemførelsesprocenter.

I dag er situationen derfor en anden end i

Tema: Baunehøj og fremtiden

2008. Vi er ganske vist midt i hvad der synes at være en permanent tilstand af økonomisk krise – men netop derfor kan efterskolen tillade sig at bevæge sig fra defensiven og i offensiven, for det er i krisetider at det bliver nødvendigt at skærpe blikket for det der virker og i stedet for at rive gulvtæppet væk under efterskolen er der i dag en stigende erkendelse af, at efterskolen og ikke mindst efterskolens 10. klassetilbud er en "bestpractice", som flere kunne nyde godt af.

Derfor er det også rigtigt set af Efterskoleforeningen, når den på sit årsmøde proaktivt besluttede at arbejde for et øget socialt fokus i fordelingen af midler til efterskolerne. Dette gjorde foreningen på baggrund af en [rapport om efterskolernes sociale ansvar](#), som jeg forventer, kommer til at påvirke Baunehøj Efterskoles strategi 2013.

Rapporten foreslår

- en fripladsordning, rettet mod den enkelte elev, der gør det muligt for resourcesvage unge at vælge et efterskoleophold,
- et socialt taxameter, rettet mod efterskolen, for at styrke skolernes økonomiske muligheder for relevante tiltag i forhold til resourcesvage elever,
- en udviklingspulje, rettet mod efterskolen, der muliggør udvikling af pædagogiske og faglige tiltag, med det formål at fremme mønsterbrud/overgang til ung-

domsuddannelse blandt resourcesvage unge.

Når Efterskoleforeningen anbefaler dette (hvad den endnu kun har gjort på udvalgsplan), er det nok fordi nogen har hvisket den i ørerne, at det vil være den vej pengene blæser i de kommende år. Lad os antage at regeringen vælger at skære 2-5% af midlerne på uddannelsesområdet og derefter lader de samme midler flyde tilbage i form af puljer øremærket til resourcesvage børn og unge. Så ville det jo være en fornuftig strategi på forhånd at have foreslået det samme selv og dermed proaktivt forsøge at sikre at mindst samme beløb som vil blive skåret på efterskoleområdet også flyder tilbage til området igen i en eller anden form.

En anden ordning, der givet vil komme til at fylde mere i fremtidens billede af 10. klasse – herunder måske 10. klasse på Baunehøj Efterskole er den såkaldte 20-20-ordning. Denne ordning er primært rettet mod at ungdomsuddannelserne kan tilbyde et 10. klasseforløb, der tilsigter en klargøring til netop deres uddannelse. Således kan erhvervsskolerne allerede i dag udbyde 10. klasse. 20-20 ordningen består af først 20 uger i folkeskolen/ungdomsskolen, dernæst 20 uger i et erhvervsuddannelsesgrundforløb. Efter 20 uger i erhvervsuddannelsesgrundforløbet har eleven mulighed for at afslutte 10. klasse.

Selvom ordningen nok ikke kan overføres 1:1 til en efterskole, så vil det være en god ide at indarbejde overvejelser i vores nye strategi over hvilke typer af ungdomsuddannelser vi ønsker at samarbejde tæt sammen med, hvis det en dag bliver en forudsætning for at drive skolen. Er vi en gymnasieforberedende efterskole eller vil vi samarbejde med erhvervsuddannelserne? Vil konsekvensen af et sådan valg være en undergravning af skolens værdier? Og i så fald: Hvordan vil vi forholde os til det?

Dermed er også angivet konturerne af bevæggrundene for overhovedet at arbejde med strategi: Strategien er skolens bedste bud på, hvordan vi bevarer og udvikler os – hvordan vi bevarer og udvikler vores egenartethed – i fremtiden

Ulrik Goos Iversen

Opslagstavlen

HUSK ARBEJDSDAG PÅ BAUNEHØJ LØRDAG DEN 24. MARTS KL. 9

Tilmelding på skolens hjemmeside senest den 21. marts.
På skolens hjemmeside kan du se arbejdsopgaverne på dagen, som slutter med, at skolens
KOKAMOK elever serverer en buffet. Se www.baunehoej.dk/

Næste arbejdsdag bliver den 29. april

Husk sommermøde og jubilæumstræf den 2. juni 2012

